నిరసన

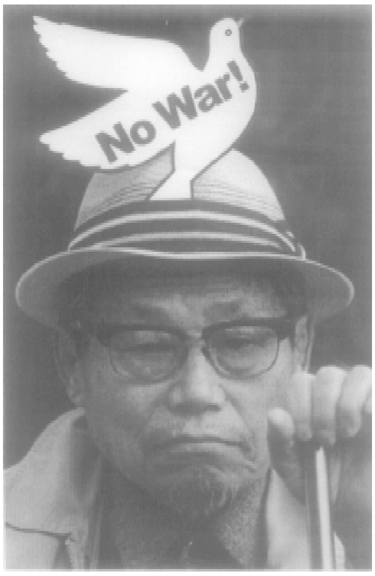

ఇరాక్‌పైన అమెరికా దాడిని వ్యతిరేకిద్దాం

గూడెం బయట క్రూర మృగం తచ్చాడుతున్న అడవివాసుల లాగ, బుష్ ఇరాక్‌ను ఏ అపరాత్రి వేళ తినడం మొదలుపెడతాడో అని ప్రపంచమంతా కొన్ని నెలల పాటు భయం భయంగా ఎదురు చూసింది. నిన్న రాత్రి ఆ ఘడియ వచ్చేసింది.

అప్పుడెప్పుడో మంగోలులను చూసి యూరోపియన్లు ఇదే విధంగా హడలి చచ్చారంట. మంగోలులు అతి క్రూరులని అప్పటి నుంచి యూరోపియన్లనుండి మనకు సంక్రమించిన ప్రపంచ చరిత్ర చెపుతున్నది. అది నిజమా లేక పాశ్చాత్యుల పాక్షిక దృష్టి కల్పించిన అర్ధసత్యమా (అసలు పూర్తిగా అసత్యమా) అన్న ప్రశ్న ఈ మధ్య చరిత్రకారులలోనే తలెత్తింది.

దాని సంగతేమోగానీ, ప్రస్తుత అమెరికా పాలకులు అతి క్రూరులన్న అభిప్రాయం పాక్షికం అనడానికి వీలులేనిది.

'మనం చెప్తున్నాం కాబట్టా?' అంటారేమో. కాదు. ప్రపంచ మంతా చెప్తున్నది కాబట్టి. పశ్చిమం కాదు, పూర్వం కాదు, తెలుపు కాదు, నలుపు కాదు, ఎరుపు కాదు, పసుపు కాదు, ఉత్తరం కాదు, దక్షిణం కాదు, ఇది ఏ ఒక్క ప్రాంతం అభిప్రాయమో, ఏ ఒక్క జాతి అభిప్రాయమో కాదు. నిజమే, అన్ని ప్రాంతాలలో అన్ని జాతులలో బుష్ ప్రభుత్వంతో లాలూచీపడి వారు తేబోయే వేటలో ఒక వాటా పొందాలని చూస్తున్న వారున్నారు. అయితే వీరు అన్నిటా ఉన్నారు. క్రూరత్వాన్ని క్రూరత్వం అనే వారు కూడా అన్నిటా ఉన్నారు.

కాబట్టి చరిత్రలో సార్వజనీన సత్యాలు ఉన్నా లేకున్నా, సమకాలీన అమెరికా పాలకులు అతి క్రూరులు అనేది ఒక సార్వజనీనమైన వర్తమాన సత్యం. వారు క్రూరులు మాత్రమే కారు. వారి నోట్లో ఉన్నది ఒక నాలుక కాదు, వారి మాటలకున్నది ఒక భావం కాదు, వారి చర్యలకున్నది ఒక నీతి కాదు.

ప్రపంచంలో ఎక్కడయినా ఏ మూలనయినా తన ప్రయోజనా లకు హాని కలిగించగల రాజకీయ వ్యవస్థగానీ ప్రభుత్వంగానీ ఉద్యమంగానీ ఉన్నట్టయితే ఏ నీతీ పాటించకుండ ఏ నియమాన్నీ గౌరవించకుండ స్థానిక ప్రజల ఇష్టాయిష్టాలతో కష్టనష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా దానిని తొలగించివేయడం, అణచివేయడం, తన అదుపులోకి తెచ్చుకోవడం అమెరికా రాజకీయ నీతి.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత 150 యుద్ధాలు – చిన్నవీ పెద్దవీ – జరిగాయనీ వాటిలో దాదాపు ఎనిమిదిన్నర కోట్ల మంది చనిపోయారనీ ఈ యుద్ధాలన్నిటితోనూ అమెరికాకు ప్రత్యక్షంగానో పరోక్షంగానో ప్రమేయం ఉందనీ ఒక యుద్ధ పరిశీల కుని అంచనా. వీటిలో ఏ ఒక్క యుద్ధమూ అమెరికా భూభాగం గురించి జరిగినది కాదు. ఏ ఒక్కటీ అమెరికా మీద మరొక దేశం యుద్ధం ప్రకటించగా మొదలయినది కాదు. అయితే ప్రతీ యుద్ధంలోనూ అమెరికా తన ప్రయోజనాలను కాపాడుకోవడానికి ఒక పక్షమో మరొక పక్షమో ప్రత్యక్షంగానో పరోక్షంగానో తీసు కుంది. చాలా సందర్భాలలో యుద్ధాన్ని తానే ఒక పక్షం చేత మొదలు పెట్టించింది. అన్ని సందర్భాలలోనూ 'స్వేచ్ఛ, ప్రజా స్వామ్యం, పౌరహక్కులు, మానవ నాగరికత' మొదలైన ఉదాత్తమైన విషయాలను రక్షించడానికి తాను ప్రపంచానికి సేవ చేయబూను కున్నానే తప్ప యుద్ధం చేయడం లేదని బుకాయించింది.

1964 నుండి 1972 దాకా అమెరికా వియత్నాంపైన అతి క్రూరమైన యుద్ధం చేసింది. వియత్నాంతో మొదలయిన ఆ యుద్ధం లావోస్, కంబోడియాల భూభాగానికి వ్యాపించింది. ఈ దేశాలేవీ అమెరికాపైన యుద్ధం ప్రకటించలేదు. అమెరికాయే తన ప్రపంచ ఆధిపత్య వ్యూహంలో భాగంగా వాటిపైన యుద్ధం చేసింది. యుద్ధం అయిపోయేటప్పటికి అమెరికా 70 లక్షల టన్నుల బాంబులు వేసింది. మొత్తం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో యూరప్‌లోనూ ఆసియాలోనూ పడిన బాంబులకు ఇది రెండు రెట్ల కంటె ఎక్కువ. ఈ యుద్ధంలో మొత్తం 10 లక్షల మందిని అమెరికా చంపింది. పంట పొలాలనూ మనుషుల ఆరోగ్యాన్నీ నాశనం చేసే రసాయన పదార్థాలను బాంబులుగా ప్రయోగిం చింది.

లెబనాన్‌లో ఇజ్రాయిల్ ఆక్రమించుకున్న భూభాగాన్ని వదిలి వెళ్లిపోవాలని ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతామండలి మూడుసార్లు తీర్మానించే ప్రయత్నం చేసింది. మూడు ప్రయత్నాలనూ అమెరికా వీటో చేసింది. 2002లో రామల్లా ప్రాంతంలో ఇజ్రాయిల్ చేసిన బీభత్సకాండను ఆపడానికి ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన కొనఊపిరి ప్రయత్నాలను కూడ అమెరికా సాగనివ్వలేదు.

అమెరికా ప్రత్యక్షంగా చేసిన క్రూరమైన యుద్ధానికి వియత్నాం ప్రముఖ నిదర్శనం కాగా, తన మిత్ర రాజ్యానికి అన్నిరకాల సహాయ సహకారాలు అందిచ్చి అతి ఘోరమైన యుద్ధం చేయిం చిన వైనానికి ప్రముఖమైన ఉదాహరణ పాలస్తీనా ప్రజలపైన ఇజ్రాయిల్ చేస్తున్న యుద్ధం. యాభై ఏళ్లు గడిచినా ఎడతెగని ఈ యుద్ధంలో పాలస్తీనా ప్రజలు ఎంత కోల్పోయారన్న అంచనా వేసినవారు లేరు.

ఇజ్రాయిల్‌కు అమెరికా ఆయుధాలు విరివిగా సరఫరా చేసింది. అంతకు మించి అంతర్జాతీయ రాజకీయ వేదిక మీద అచంచలమైన భరోసా ఇచ్చింది. 1967 యుద్ధంలో ఇజ్రాయిల్ కొత్తగా ఆక్రమించుకున్న అరబ్బు ప్రాంతాలను వదిలిపెట్టి వెనక్కి పోవాలన్న భద్రతా మండలి తీర్మానం నెంబర్ 242ను అమలు చేయడానికి ఐక్యరాజ్యసమితి ఎప్పుడు పూనుకున్నా అమెరికా అడ్డంపడుతున్నది. లెబనాన్‌లో పాలస్తీనా పోరాటకారుల స్థావరాలున్నాయన్న నెపంతో 1982లో లెబనాన్‌పైన చేసిన దాడిలో ఇజ్రాయిల్ 17 వేల మంది సాధారణ పౌరులను హత మార్చింది. ఈ దాడికి ఇజ్రాయిల్ ఉపయోగించిన ఆయుధ సామగ్రి అమెరికా సరఫరా చేసినదే. తాను ఒక దేశానికి సరఫరా చేసిన ఆయుధాలను ఆ దేశం రక్షణ కోసమే తప్ప దాడి కోసం వాడుకోకూడదన్న నియమమొకటి తన ఆయుధ వ్యాపార నీతిలో భాగమని అమెరికా అంటుంటుంది. కానీ ఇజ్రాయిల్ విషయంలో ఆ నియమాన్ని అమలుచేసే ప్రయత్నం అమెరికా ఏరోజూ చేయలేదు.

లెబనాన్‌లో ఇజ్రాయిల్ ఆక్రమించుకున్న భూభాగాన్ని వదిలి వెళ్లిపోవాలని ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతామండలి మూడుసార్లు తీర్మానించే ప్రయత్నం చేసింది. మూడు ప్రయత్నాలనూ అమెరికా వీటో చేసింది. 2002లో రామల్లా ప్రాంతంలో ఇజ్రాయిల్ చేసిన బీభత్సకాండను ఆపడానికి ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన కొనఊపిరి ప్రయత్నాలను కూడ అమెరికా సాగనివ్వలేదు.

పాలస్తీనా ప్రజలు అమెరికాకు ఏ హానీ తలపెట్టలేదనీ అమెరికా మీద ఎన్నడూ యుద్ధం ప్రకటించలేదనీ వేరే చెప్పనవ సరం లేదు. అమెరికాయే తన ప్రపంచ ఆధిపత్య ప్రయోజనాలలో భాగంగా పాలస్తీనా ప్రజలపైన ఇజ్రాయిల్ దాడులను సమర్థిస్తు న్నది.

ఇక దేశాల అంతర్గత రాజకీయాలలో తలదూర్చి తనకు ప్రతికూలమైన ప్రభుత్వాలనూ వ్యక్తులనూ అమెరికా అంతమొందిం చిన ఉదంతాలు కోకొల్లలు. ఇక్కడ ఇరాక్ గురించి మాత్రమే మాట్లాడుకుందాం.

* 1958లో ఇరాక్‌లో అబ్దుల్ కరీం కాసిం నాయకత్వంలోని సైనిక బృందం బ్రిటన్ ఏజెంటుగా వ్యవహరిస్తున్న రాజును తొల గించింది. ఇరాక్‌లోని చమురు బావుల మీద హక్కులు నెలకొల్పు కొని ఉన్న ఇరాక్ పెట్రోలియం కంపెనీ అనే బహుళజాతి సంస్థ మీద కాసిం ప్రభుత్వం కొన్ని ఆంక్షలు విధించింది. దానికి పోటీగా ప్రభుత్వరంగ చమురు సంస్థను నెలకొల్పింది. కాసిం ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయడానికి అమెరికా సిఐఎని రంగంలోకి దింపింది. సిఐఎ సహాయంతో 'బాత్' పార్టీ 1963లో అధికారంలోకి వచ్చింది. ఈ 'ఆపరేషన్'కు ఇన్‌చార్జిగా ఉండిన సిఐఎ అధికారి 'ఇది నా కెరీర్‌లోని అతి గొప్ప విజయం' అని గర్వంగా చెప్పుకున్నాడు. ఆ విధంగా అధికారంలోకి వచ్చిన 'బాత్' పార్టీ ప్రస్తుత నాయకుడే సద్దాం హుసేన్. (1968లో రెండవసారి అధికారంలోకి వచ్చిన బాత్ పార్టీ అమెరికాను కాదని ఇరాక్ పెట్రోలియం కంపెనీని 1972లో జాతీయం చేయడం వేరే కథ)

* 1980 నుంచి 1988 వరకు సద్దాం హుస్సేన్ నాయకత్వం లోని ఇరాక్ అమెరికా, బ్రిటన్‌ల సంపూర్ణ సహాయ సహకారాలతో ఇరాన్‌పైన భీకరమైన యుద్ధం చేసింది. అప్పటికి ఇరాన్‌లో అమెరికా మద్దతు ఉన్న పహ్లవి రాజవంశాన్ని కూలదోసి ఇస్లామిక్ తిరుగుబాటుదార్లు రాజ్యం చేస్తున్నారు. ఇరాక్ ఏ ఆయుధాలు కావాలంటే ఆ ఆయుధాలు అమెరికా బ్రిటన్‌లు వారికి అమ్మాయి. మార్గరెట్ థాచర్ ప్రభుత్వం సద్దాం హుసేన్‌కు ఆయుధాల కొనుగోలు కోసం 34 కోట్ల పౌండ్ల అరువు సదుపాయం కూడ కల్పించింది. బుష్ – బ్లెయిర్‌లు సద్దాం హుస్సేన్ దగ్గర ఉన్నాయి ఉన్నాయంటూ ఈ రోజు గావుకేకలు పెడుతున్న రసాయనిక ఆయుధాలను అతనికి తొలుత అందిచ్చింది, అలవాటు చేసింది బ్రిటనే. ఇరాన్‌పైన ఈ రెండు అగ్రరాజ్యాల ప్రోత్సాహంతో ఎనిమిదేళ్ల పాటు ఇరాక్ నడిపిన యుద్ధంలో ఇరువైపులా 10,00,000 మంది చనిపోగా, అమెరికా, బ్రిటన్‌లకు చెందిన ఆయుధ కంపెనీలకు అన్ని లక్షల డాలర్ల లాభాలు వచ్చాయి.

* సద్దాం హుస్సేన్ తన దేశంలోని మైనారిటీ జాతి అయిన కుర్దుల మీద అత్యాచారాలకు పాల్పడుతున్నాడనేది 1990 తరువాత అతనిపైన అమెరికా, బ్రిటన్‌లు వేస్తున్న ఆరోపణలలో ఒకటి. అప్పటికి అతను ఆ రెండు అగ్రరాజ్యాలకు కంటగిం పయాడు. కానీ ఇరాక్ ప్రభుత్వం కుర్దు మైనారిటీల పైన పెద్దఎత్తున హింసాకాండకు పాల్పడిన మొదటి ఘటన 1988లోనే జరిగింది. కుర్దుల గ్రామమైన హలాబ్జాలో 1988లో ఇరాక్ ప్రభుత్వం బ్రిటన్ నుంచి, అమెరికా నుంచి తెచ్చుకున్న విషవాయువును ప్రయోగించి క్రూరమైన హత్యాకాండకు పాల్పడింది. ఈ విషవాయువు దాడిలో 5,000 మంది కుర్దులు చనిపోయారు. అప్పటికింకా ఇరాన్‌తో ఇరాక్ యుద్ధం అయిపోలేదు కాబట్టి ఆ ఘోరకాండను కప్పిపెట్ట డానికి అమెరికా బ్రిటన్‌లు శతవిధాల ప్రయత్నం చేశాయి. ఆ హత్యాకాండ ఇరాన్ పాపమేనని అమెరికా ఒక వదంతిని ప్రచారం చేసింది కూడా.

* 1990 తరువాత, కుర్దులను సద్దాం హుస్సేన్ నుంచి కాపాడే కర్తవ్యాన్ని తన మీద వేసుకున్నట్టు అమెరికా ప్రకటించుకుంది. సద్దాం హుస్సేన్ పాలనపైన అజమాయిషీ చేసే కర్తవ్యంలో భాగంగా అమెరికా యుద్ధ విమానాలు తరచుగా ఇరాక్ గగనతలం పైన పహారా కాస్తుంటాయి. ఆ విమానాల స్థావరాలు పొరుగు దేశమైన టర్కీలో ఉన్నాయి. టర్కీలోనూ కుర్దులు ఉన్నారు. అక్కడ కూడ కుర్దులపైన క్రూరమైన అణచివేత సాగుతున్నది. అయితే అమెరికా దాని గురించి మాట్లాడదు. పైగా ఇరాక్ గగనతలంలో విహరించడానికి బయలుదేరే అమెరికా యుద్ధ విమానాలు, అదే సమయంలో టర్కీ – ఇరాక్‌ల సరిహద్దులోని కుర్దు గ్రామాలపైన దాడి చేయడానికి టర్కీ దేశపు యుద్ధ విమానాలు పోతున్నట్టు గమనించినట్లయితే కొంచెం సేపు ఆగాలనీ టర్కీ విమానాలు వెనక్కి తిరిగి వచ్చిన తరువాతే తాము బయలుదేరాలనీ ఆదేశాలు కూడ అమెరికా సైనిక అధికారులు ఇచ్చారు. టర్కీ పాలకులు అమెరికాకు ప్రీతిపాత్రులయిన నియంతలు.

ఇటువంటి ఘన చరిత్ర గల అమెరికా, దానికితోడుగా బ్రిటన్, ఇవ్వాళ సద్దాం హుస్సేన్ దగ్గర మానవాళికి అత్యంత ప్రమాదకర మయిన ఆయుధాలు ఉన్నాయనీ వాటినతను పూర్తిగా ధ్వంసం చేయాలనీ చేయని పక్షంలో యుద్ధం తప్పదనీ

అంటున్నాయి.

ఇది విని ఎవరయినా అమెరికా నిరాయుధీకరణ ఉద్యమంలో ముందు నిలబడిందనుకుంటే పొరబాటే. ఏ నిరాయుధీకరణ డిమాండ్‌నూ అమెరికా ఏ రోజూ గౌరవించలేదు. తనకు వ్యతిరేక మయిన వారు ఆయుధాలు వదులుకోవాలన్నది మాత్రమే అమె రికా డిమాండు. తన అనుకూలురు దగ్గర ఎన్ని ఆయుధాలున్నా ఫర్వాలేదు.

1980–88 మధ్య కాలంలో ఇరాక్‌కు సంప్రదాయక ఆయుధాలే కాక రసాయన ఆయుధాలు (కెమికల్ వెపన్స్), రోగాలను వ్యాపింపచేసే క్రిములను ఉత్పత్తి చేసే ఆయుధాలు అమెరికా బ్రిటన్‌లే అమ్మాయి. ఇరాన్‌పైన ఇరాక్ 1985–86లలో విషవాయువులు ప్రయోగించగా ఐక్యరాజ్యసమితి ఖండించబోతే అమెరికాయే అడ్డం పడింది. ఇరాక్ యుద్ధ ప్రయోజనాల కోసం విషవాయువులు ప్రయోగించడం 'వ్యూహాత్మకంగా పెద్దగా ఆందో ళన కలిగించే విషయం కాదు' అని అప్పటి అమెరికా అధికారి ఒకరు అన్నారు. ఇరాక్ దగ్గర ఈనాడు ఉన్న 'బయోలాజికల్' ఆయుధాలకు మూలమైన క్రిములను అతనికి అమెరికాయే ఇచ్చిందని 1995లో అమెరికా సెనేట్ నిర్వహించిన ఒక విచారణలో బయటపడింది. ఈ సత్యాన్ని దాచడానికి అమెరికా, బ్రిటన్‌లు చేస్తున్న ప్రయత్నం అంతా యింతా కాదు.

'నీ దగ్గరున్న ఆయుధాల వివరాలు ప్రకటించమని' ఐక్యరాజ్య సమితి ఒత్తిడి పెట్టగా సద్దాం హుస్సేన్ గత సంవత్సరం పెద్ద నివేదిక ఒకటి సమర్పించాడు. 11,800 పేజీల ఆ నివేదికలో 1200 పేజీలను అమెరికా స్వాధీనం చేసేసుకుంది. ఎందుకని అడిగితే, అందులో కొంత 'సున్నితమయిన సమాచారం' ఉందనీ దానిని 'ఎడిట్' చేయవలసిన అవసరం ఉందనీ అనింది! ఏమిటా 'సున్నితమయిన' సమాచారమంటే, ఇరాక్‌కు అణుధార్మిక, రసాయ నిక, క్షిపణి సాంకేతిక ప్రక్రియలను అమ్మిన 150 అమెరికన్, బ్రిటిష్ కంపెనీల పేర్లు, ఆ అమ్మకాల వివరాలు అందులో ఉన్నాయి.

ఇరాన్ మీద యుద్ధం చేయడానికి ఇరాక్‌కు అమెరికా, బ్రిటన్‌లు అందనిచ్చిన ప్రమాదకరమైన ఆయుధాలను ఆ యుద్ధం అయిపోయిన తరువాత సద్దాం హుస్సేన్ తన సొంత ఆధిపత్య ప్రయోజనాల కోసం వాడుకోవాలని చూడడం తప్పయిపోయింది. 1988 దాకా అమెరికాకు సన్నిహిత మిత్రుడయిన అతను 1991 నాటికి ప్రపంచానికే ప్రమాదకారి అయిపోయాడు. 1988 దాకా అమెరికా, బ్రిటన్‌లే అతనికి అమ్మిన ఆయుధాలు 1991 తరువాత మానవాళి మనుగడకే ప్రమాదకరమైన మారణాయుధాలయి పోయాయి. 1988 దాకా అతను ప్రయోగించిన రసాయన యుద్ధ ప్రక్రియ 'వ్యూహాత్మకంగా పెద్దగా ఆందోళన కలిగించే విషయం' కాకపోగా, 1991 తరువాత అది భీకరమైన ఆంక్షలు పెట్టడానికి యోగ్యమైన తప్పిదం అయిపోయింది.

చమురు ధరలు తనకు అనుకూలమైన మోతాదులో ఉంచడా నికి సహకరించడం లేదన్న నెపంతో సద్దాం హుస్సేన్ కువైట్ పైన 1990లో దాడిచేశాడు. ఆ దాడిని అమెరికా గట్టిగా వ్యతిరేకిం చింది. కువైట్‌పైన ఇరాక్ చేసిన దాడిని నిలుపుదల చేయడానికి 'ఎటువంటి చర్యలయినా తీసుకోవచ్చునన్న' తీర్మానం అమెరికా ఒత్తిడి మేరకు ఐక్యరాజ్యసమితి చేసింది. ఈ ఐక్యరాజ్య సమితి తీర్మానాన్ని అడ్డం పెట్టుకొని 1991లో అమెరికా (బ్రిటన్ సహకారంతో) ఇరాక్‌పైన 43 రోజుల భీకర యుద్ధం చేసింది. ఈ యుద్ధం ప్రధానంగా 'వాయు యుద్ధం', పూర్తిగా ఏకపక్షమైన యుద్ధం. అమెరికా వాయుసేనకు చెందిన బాంబర్లు ఆ 43 రోజులలో 1,09,876 సార్లు ఇరాక్ గగనతలంపైకి దూసుకు పోయి బాంబుల వర్షం కురిపించాయి. మొత్తం 84 వేల టన్నుల బాంబులు వేశాయి. ఇరాక్ సైనికులు లక్ష నుంచి 2 లక్షల మంది చనిపోవడమే కాక, 35 వేల మంది నిరాయుధులయిన పౌరులు ఆ 'యుద్ధం'లో చనిపోయారని ఐక్యరాజ్యసమితే అంచనా వేసింది. అంతేకాక ఇరాక్ పారిశ్రామిక వ్యవస్థ, విద్యుత్ వ్యవస్థ, మంచినీటి వ్యవస్థ, పౌర జీవితానికి అవసరమయిన వ్యవస్థలన్నీ నాశనం అయ్యాయి. అవతలివైపు ఇరాక్ సైన్యం చేతిలో కేవలం 76 మంది అమెరికా సైనికులు చనిపోయారంటే ఇది ఎంత ఏకపక్ష మైన 'యుద్ధమో' అర్థమవుతుంది.

యుద్ధం ముగియడంతో ఇరాక్ వెతలు తీరలేదు. ఆ దేశం మీద అమెరికా ఐక్యరాజ్యసమితి చేత అతి తీవ్రమైన ఆంక్షలు విధింపజేసింది. ఇరాక్ తన ప్రమాదకరమైన ఆయుధాల తయారీ కార్యక్రమాన్ని మొత్తంగా వదులుకునే దాకా ఈ ఆంక్షలు అమలులో ఉంటాయన్నారు.

ఒకప్పుడు ప్రపంచ స్థాయిలో నిరాయుధీకరణ కోసం ఒప్పం దాలూ, ఒడంబడికలూ రూపొందించే ప్రయత్నం చేసిన ఐక్యరాజ్య సమితి ఇప్పుడు అమెరికాకు కంటగింపయిన ఒకానొక మూడవ ప్రపంచ దేశాన్ని పూర్తిగా నిరాయుధీకరించే బృహత్కార్యానికి ఆమోదముద్ర వేసింది. అందుకోసం ఇరాక్‌పైన పెట్టిన ఆంక్షల అమలు ఐక్యరాజ్యసమితి బాధ్యత అయింది. ఐక్యరాజ్యసమితి సంపూర్ణంగా అమెరికా సైనిక వ్యూహంలో ఒక సాధనంగా మారిపోయింది.

చమురు అమ్ముకొని ఇతర జీవిత అవసరాలనూ, సాంకేతిక ప్రక్రియలనూ, యంత్రాలనూ దిగుమతి చేసుకొని బతికే దేశం ఇరాక్. దానిపైన ఘోరమైన ఎగుమతి, దిగుమతి ఆంక్షలు పెట్టడం, వాటిని ఒక దశాబ్దం పైగా అమలు చేయడం ఇరాక్ ప్రజల ప్రాణం మీదికి వచ్చింది. వైద్య సదుపాయం లేక ఇరాక్‌లో 7.5 లక్షల మంది పిల్లలు చనిపోయారనేది ఇప్పుడందరూ అంగీక రిస్తున్న వాస్తవం. పారిశుధ్య వ్యవస్థ, మంచినీటి వ్యవస్థ దెబ్బ తినడం వల్ల, మందుల దిగుమతిపైన ఆంక్షలు పెట్టడం వల్ల, మొత్తం 12 లక్షల మంది ఇరాకీలు చనిపోయారని 1997లో ఐక్యరాజ్యసమితి అంచనా వేసింది. ఇరాక్ అధికంగా ఎడారి దేశం కావడం వల్ల అక్కడ శుభ్రమైన మంచినీరు సులభంగా దొరకదు. దొరికిన నీటిని శుభ్రం చేసుకునే సాంకేతిక వ్యవస్థను వారు నిర్మించుకున్నారు. దానిని అమెరికా తన బాంబుదాడులలో నాశనం చేయడం 'అంటువ్యాధుల వ్యాప్తికి అనుకూలమైన పరిస్థితిని కల్పించింది' అని అమెరికా సైనిక ఇంటెలిజెన్స్ నివేదిక 1991లో యుద్ధం మొదలయిన తొలి దినాలలోనే ప్రకటించింది. అదే ఆ తరువాత జరిగింది.

చమురు అమ్ముకొని ఇతర జీవిత అవసరాలనూ, సాంకేతిక ప్రక్రియలనూ, యంత్రాలనూ దిగుమతి చేసుకొని బతికే దేశం ఇరాక్. దానిపైన ఘోరమైన ఎగుమతి, దిగుమతి ఆంక్షలు పెట్టడం, వాటిని ఒక దశాబ్దం పైగా అమలు చేయడం ఇరాక్ ప్రజల ప్రాణం మీదికి వచ్చింది.వైద్య సదుపాయం లేక ఇరాక్‌లో 7.5 లక్షల మంది పిల్లలు చనిపోయారనేది ఇప్పుడందరూ అంగీక రిస్తున్న వాస్తవం.

నిజమే, 'మానవతా అవసరాలు' అనే పేరుమీద ఆంక్షల నుంచి కొన్నిటికి మినహాయింపు ఇచ్చారు. కానీ ఆ మినహాయింపు పరిమితమైన ఆహార వైద్య అవసరాలను దాటకపోవడం వల్ల వేరే అవసరాలే కాదు, ఆహార, వైద్య అవసరాలు కూడా సరిగ్గా అందలేదు. పైగా, ఐక్యరాజ్యసమితి 'మానవతా అవసరాలు'గా

గుర్తించినవి కూడా అమెరికా ఆమోదం లేకుండా ఇరాక్‌కు చేరలేదు. అమెరికా 500 కోట్ల డాలర్ల 'మానవతా అవసరాలను' ఆపేసిందని అంచనా. 1997-98 సంవత్సరంలో ఇరాక్‌లో ఐక్యరాజ్యసమితి తరఫున సంధానకర్తగా నియమించబడ్డ డెనిస్ హాలిడే ఈ ఆంక్షలను 'మానవ హననం' (జెనోసైడ్) అని అభివర్ణిస్తూ తన పదవికి రాజీనామా చేశాడు. అతని స్థానంలో నియమితుడయిన హాన్స్ ఫాన్ స్పోనెక్ 2000 సంవత్సరంలో అదే కారణంగా రాజీనామా చేశాడు. ఆ కాలంలో ఇరాక్‌లో ఐక్యరాజ్యసమితి ప్రపంచ ఆహార పథకం అమలుకు బాధ్యుడుగా ఉన్న జట్టా బుర్గ్‌హార్డ్ 'ఫాన్ స్పోనెక్ అభియోగం వాస్తవమే'నంటూ తాను కూడా పదవికి రాజీనామా చేశాడు.

యుద్ధం అయిపోయిన తరువాత కూడా ఇరాక్ సంపూర్ణ నిరాయుధీకరణ గురించి ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన తీర్మానాన్ని పర్యవేక్షించే పేరిట అమెరికా, బ్రిటన్‌లు తమ సైనిక చర్యలు కొనసాగించాయి. ఇరాక్ గగనతలంపైన సర్వాధికారాలు తమకు తాము దత్తం చేసుకున్నాయి. ఇరాక్ విమానాలు తమ దేశ ఉత్తర, దక్షిణ సరిహద్దుల పైన ఎగరడానికి వీలులేదని ఆంక్షలు పెట్టాయి. తాము మాత్రం ఇరాక్ భూభాగం మీద పది సంవత్సరాలుగా ప్రతీరోజూ బాంబులు వేస్తున్నాయి. ఇవన్నీ ఇరాక్ ఆయుధాల ఉత్పత్తిని నిరోధించడానికేనంటున్నారు గానీ ఇరాక్ పౌర జీవితానికి అవసరమైన ఉత్పత్తి, సరఫరా వ్యవస్థలను విస్తృతంగా ధ్వంసం చేశారు. అణు ధార్మిక స్వభావం గల యురేనియంను ప్రయోగిం చారు. దీనివల్ల ఇరాక్‌లో ఈ పది సంవత్సరాలలో ముఖ్యంగా పిల్లలలో కాన్సర్ వ్యాధి పెద్దఎత్తున వ్యాపించింది. 1991-94 మధ్య కాలంలో కాన్సర్ వ్యాధిగ్రస్తుల సంఖ్య ఇరాక్‌లో 700% పెరిగిందని ఐక్యరాజ్యసమితి అంచనా. సారాంశంలో, ఇరాక్‌పైన అమెరికా, బ్రిటన్‌ల యుద్ధం మొదలయి పదేళ్లయింది. రేపు జరగబోయేది యుద్ధాన్ని ముగించడం మాత్రమే.

ఇరాక్‌పైన ఆధిపత్యం నెలకొల్పడానికి ఇంత ఆరాటం ఎందుకు?

ఇరాక్‌లో విస్తారంగా చమురు నిక్షేపాలున్నాయి. ప్రపంచంలో రెండవ అతిపెద్ద చమురు నిక్షేపాలున్న దేశం ఇరాక్ అని అంచనా. చమురు వినియోగంలో అమెరికా ప్రపంచంలోనే ఫస్టు. ప్రపంచ మంతా వినియోగించే చమురులో నాలుగవ వంతు ఒక్క అమెరి కాయే వాడుతుందని అంచనా. అందువల్ల విస్తారంగా చమురు ఉన్న ఇరాక్ ప్రభుత్వం అమెరికాకు అనుకూలంగా ఉండాలి, అమెరికా చెప్పుచేతలలో బతకాలి. దానికి సద్దాం హుస్సేన్ సిద్ధంగా లేడు కాబట్టే అతనిని తొలగించాలి. అతను అమెరికాకు అనుకూలంగా నడుచుకున్ననాడు అతని ఆయుధ సంపద మానవజాతికి హానికరమని అమెరికా అనుకోలేదు. రేపు అతని స్థానంలో అమెరికా చెప్పినట్లు నడుచుకునే ప్రభుత్వం వచ్చినాక కూడా ఇదే ఆయుధ సంపద అమెరికాకు ఆందోళన కలిగించదు. మధ్యలో వచ్చిన తంటా ఆయుధ సంపదతోకాదు, సద్దాం హుస్సేన్‌తో. ఆయుధ సంపద మాటకొస్తే అమెరికాతో ఆ విషయంలో ఎవరు పోటీకి రాగలరు? తెల్లవాళ్లు బాధ్యత ఎరిగిన వారు కాబట్టి వారి దగ్గర ఎన్ని ఆయుధాలున్నా ఫరవాలేదు గానీ అరబ్బులను నమ్మలేం అని తెల్లవాళ్లు అనుకుంటే అనుకోవచ్చును గానీ నల్లవాళ్లమయిన మనమంతా ఎందుకొప్పుకోవాలి? అమెరికాతో మొదలుపెట్టి అన్నిదేశాలూ నిరాయుధీకరణకు ఒప్పుకోవాలని ఉద్యమిద్దాం – అంతే తప్ప ఇరాక్ మాత్రమే తన ఆయుధాలు వదులుకోవాలని డిమాండ్ చేయడంలో అర్థం లేదు. సద్దాం హుస్సేన్ ప్రభుత్వం దుర్మార్గమైనదే, కాదనము గానీ అమె రికా కంటే దుర్మార్గమైనది కాదు. అమెరికా ఈరోజు ప్రపంచంలోని ప్రధానమైన రౌడీ రాజ్యం (రోగ్ స్టేట్), టెర్రరిస్టు రాజ్యం. ఇరాక్ ప్రభుత్వం అమెరికా అనుచరులయిన ఇజ్రాయిల్, టర్కీ, కొలం బియా దేశాల ప్రభుత్వాల కంటే ఎక్కువ దుర్మార్గమైనది కాదు.

పాశ్చాత్య దేశాలలో అమెరికా చేయనున్న ఈ యుద్ధం పట్ల నిరసన బలంగా వ్యక్తం అవుతున్నది. ప్రజలు పెద్ద సంఖ్యలో ప్రదర్శనలు చేస్తున్నారు. ఈ యుద్ధం అన్యాయం అని నినదిస్తు న్నారు. పాశ్చాత్య దేశాల కంటే ప్రజాతంత్ర చైతన్యం మనకు ఎక్కువ అని మనం అనుకుంటుంటాముగానీ నిరసన అక్కడే ఎక్కువ వ్యక్తమవుతున్నది. కారణమేమైనా ఇది దురదృష్టకరం.

కొన్ని పాశ్చాత్య దేశాలు, రాజకీయ పార్టీలు ఈ యుద్ధం అన్యాయం అనే బదులు ఐక్యరాజ్యసమితి అనుమతి లేకుండా యుద్ధం చేస్తే ఒప్పుకోం అంటున్నారు. తొలినాడు ఉద్దేశించినంత నిష్పాక్షికంగా ఐక్యరాజ్యసమితి ఈనాడు ఉండి ఉంటే అదొక రకంగానీ పదేళ్లుగా ఐక్యరాజ్యసమితి అమెరికా జేబు సంస్థగా ఉంది. అయినప్పటికీ ఐక్యరాజ్యసమితిలో యుద్ధ నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకించడానికి ఒకటి రెండు దేశాలు సిద్ధంగా ఉన్న కారణంగా ఈ సాంకేతిక అభ్యంతరానికి కొంత ఉపయోగం లేకపోలేదని 'ప్రాక్టికల్' రాజకీయవేత్తలు భావిస్తుండవచ్చు. కానీ ఆ దేశాలు రేపు ప్లేటు ఫిరాయిస్తే ఏం గతి?

ఈ యుద్ధాన్ని సూత్రప్రాయంగానే వ్యతిరేకించాలి. దానితోబాటు ఐక్యరాజ్యసమితిని తిరిగి బతికించుకొని వీటో అధికారాలూ, శాశ్వత భద్రతా మండలి సభ్యత్వాలూ తొలగించి ఒక దేశానికి ఒక ఓటు ప్రాతిపదికన నిజమైన ప్రజాస్వామిక అంతర్జాతీయ వేదికగా రూపొందించుకోవాలి. అమెరికాతో మొదలుపెట్టి అన్ని రాజ్యాల శాశ్వత నిరాయుధీకరణ కోసం నిజాయితీగా కృషిచేయాలి.

మన దేశ పాలకులు ఇందుకు సిద్ధంగా లేరనేది స్పష్టమే. అసలు ఒక పెద్ద విపత్తు మన కళ్ల ఎదుట ఉందన్న స్పృహ వారిలో ఏ కోశానా లేదు. లేకపోతే చచ్చేది ముస్లింలు కాబట్టి ఫరవాలేదనుకుంటున్నారో. మొదట్లో, యుద్ధం వస్తే చమురు ధరలు పెరుగుతాయి కాబట్టి రాకుండ ఉంటే మంచిదని మన ప్రధానమంత్రి ఒక లారీ యజమాని స్థాయిలో ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. తన తెలివితేటలు తనకే నచ్చాయో ఏమో, ఆ అభిప్రా యాన్ని ఒక వారం రోజులలో మూడుసార్లు ప్రకటించాడు. అయితే ప్రస్తుత పార్లమెంటు సమావేశంలో ప్రతిపక్షాలు మరీ ఒత్తిడి చేయగా, యుద్ధమొస్తే ఏ వైఖరి అవలంభిస్తాడో స్పష్టం చేయలేదు గానీ ఐక్యరాజ్యసమితి అనుమతి లేకుండా యుద్ధం చేయడం అనుచితం అన్నాడు. ఈ మధ్య కాలంలో ఎప్పుడయినా ఐక్యరాజ్య సమితిని స్వతంత్ర వ్యవస్థగా నిలబెట్టడానికి కృషిచేసి ఉంటే ఈ అభిప్రాయాన్ని ఆమోదించకపోయినా కనీసం గౌరవించవచ్చు. కానీ ఐక్యరాజ్యసమితితో అమెరికా ఫుట్‌బాల్ ఆడుకుం టుంటే అందిరిలాగా తాను కూడా మౌనంగా చూస్తూ పాకిస్తాన్‌కు ఒక దెబ్బ వేయడానికి అదేమయినా ఉపయోగపడుతుందే మోనని లెక్కలు వేస్తున్న అటల్ బిహారీ ప్రభుత్వం ఇప్పుడు ఐక్యరాజ్యసమితి మీద విశ్వాసం ప్రకటించడం వారి విజ్ఞత గురించే కాదు నిజాయితీ గురించి కూడా సందేహానికి తావు కల్పిస్తుంది.

ఇరాక్‌పైన అమెరికా దాడికి వ్యతిరేకంగా కోటి గొంతులతో నిరసన తెలియజేద్దాం రండి!

20 మార్చి, 2003

మానవహక్కుల వేదిక Human Rights Forum (HRF)